

Revšine teh ljudi ni moč popisati, ker je zemlja grozno nehvaležna; pa vender ni nikoli slišati, de bi se kdo tega, ali uniga hrama, ki po samotnih krajih tu in tam raztreseni stoje, lotil, de si ravno primožnejši še vina imajo, kadar ga revni nar bolj stradajo. Tako lepo zadržanje imajo tudi naši sosede Žumberčani, ptujiga blaga se ne bo dotaknil.

Okna v njih stanicah so tako majhne, de se komej glava vun pomoli; res ne razumem, kako se nevesta, ki je bila poprej vdova, na dan poroke skoz okno prevleče, kakor je gosp. Kordež terdil. Poljanci radi šale zbijajo; ko so kaj taciga zvedljivimu ptujcu na nos nataknil, so se potlej prav na vse gerlo smejali.

(Dalje sledi.)

Domača povest.

(Iz Mokrice) so nam častiti gosp. Z..... pisali, de je bila letas za korenje neizrečeno dobra letina in so nam v pričo tega pri ti priliki korenjaka poslali, ki več ko 6 funtov tehta, s tem le dopisam: „Neka ženica že čez 70 let stara mi ga je prinesla, ktera je iz naših „Novic“ ki jih per perložnosti ljudem berem, že veliko noviga zvedila, tudi želi, naj bi njeni koren v Novice prišel. Veliko korenja ima, ki po 5, 4, 3 funte tehta. Prav možko mi jo je zasolila, rekoč: „Slišijo, če bi vsako leto taka bila, bi bila naša dežela obljubljena dežela!“

Urno, kaj je noviga?

(Na Dunaju) se pripravljajo, krasen spominik na pokopališu rajnkiga Kopitarja, našiga slavniga rojaka, napraviti.

(Na železni cesti pri Marburgu) delavci skozi celo zimo neprenehoma delajo, kjer bode zidavska umetnost dva velika in morebiti nar imenitniš dela cele teržaške železne ceste izpeljala, to je: 182 sežnov dolgo podzemeljsko pot (Tunnel), in velki most čez Dravo. Z podzemeljsko potjo ima vedno 810 delavcov opraviti, med kterimi jih 210 noč in dan v podzemeljskih jamah dela; de se pa delavci preveč ne obotavljajo in de delo urno od rok gre, se velki zemljomerec gosp. Bolce po dvakrat in clo po trikrat po noči v jamah prikazuje in jih k delu spodbada. Do zdaj je že 147 sežnov na imenovani podzemeljski poti dodelanih in celo delo bo na tem mestu do prihodnjiga mesca Rožnicveta dokončano. Ni tedaj prazna, kar smo že enkrat povedali, de se bodo prihodno jesen Dunajčani že do Celja po železni cesti pripeljali.

(Nar veči pravdovec sedajnega časa) je 14. dan pretečeniga mesca v 71. letu svoje starosti v Rimu umrl. Okoli 700 nedokončanih pravd je svojim dedičam (erbam) zapustil, kterim se pa ne ljubi, te pravde naprej peljati, de bi še tega premoženja ne zapravdali, kar ga je rajnkimu ostalo. Ta mož, ki se je za vsako malovredno reč pravdal, je bil iz prav visokiga stanú in se je imenoval Fr. di Massimo. — Bog mu daj na unim svetu večni mir in pokoj!

(V Serbii) se mnogoverstne rokodelstva zmiraj bolj razširjujejo. Ni davnej kar je neki ogerski kupec z žitami v Belgradu, poglavitnim mestu

Serbije, prvo olarijo (prajarijo) napravil, ktera mu dovelj dobička nosi. Serbinje imajo posebno dopadajenje na olu in so jele, ljubljeno slivovico zlo opušati.

Profhnja.

Od vezh strani smo slišali, de so osnanila somnjev v naših letafnih pratiki kmetam prav slo po volji; slišali smo pa tudi, de so nekteri somnji posebno na Krajskim napzhuo osnanjeni, nekteri bolj imenitnih pa zlo manjka. Ker bi sa drugo leto radi te pogreške popravili in našho pratiko tudi v ti rezhi popolnoma napravili, prosimo prav lepo vsakiga prijatla pratike, posebno pa duhovne gospode, ki so nam v vseh rezheh nar vezhi pomozhniki, de bi nam hotli, vsak v svojem kraju, te popravke v slovenskim jesiku osnaniti, in nam jih pred ko je mogozhe, v Ljubljano na natiskarja pratike, gosp. Blasnika poslati, sakaj natiskovanje nove pratike sa leto 1846 se bo še v prihodnim mezu Velkitravnu sazhelo. Ker je pa naših pratik tudi nekaj v Istrijo, Reko i. t. d. shlo, bi morde tudi dobro bilo, ko bi tudi nar bolj imenitne somnje imenovanih krajev sa Slovenze na snanje dali in sató prosimo, de bi nam tudi te kdo osnaniti hotel.

Osnanila.

Drugi natif pervih dveh listov „Vinoreje“ je dokončan; naj se tedaj tišči prejemniki „Noviz“, ki niso vlani prva dva lista prejeli, sa-nje oglašijo.

Veliko sedajnih prejemnikov „Noviz“, ki niso bili na prvi tezhaj (to je od Maliferpana do Grudna 1843) narozheni, so nam svoje shelje osnanili, tudi prvi tezhaj dobiti. Shal nam je, de nemoremo nobenimu vezhs njim vřrezhi, ker so nam vsi listi tega tezhaja pošli. Zhe bi se jih pa 200 prejemnikov vkupej sbralo, je gosp. Blasnik pripravljen, imenovani tezhaj sa navadno plažhilo vdrugizh natifniti. Naj nam tedaj tišči, ki ga shelijo imeti, njih namen, pred ko je mogozhe, napovedó, de se bomo vedili, po tem ravnati.

Novize s vsimi perlogami, savitkami in s pošto vred, so takó po zeni, de ga ni zhaopisa, ki bi boljshi kup bil, sató prosimo, de bi nam prejemniki svoje narozhilne plažhila (Pränumerations-Gebühren) bres vřih potroškóv pošiljali, sizer jih ne bomo prijemali.

Besedna vganjka.

Kmetovavec me moraš imét,
Kadar kaj zemlji zrozhiš,
Če čerko vzameš mi spred,
Jo v boju gotovo dobiš.
Če pervimu vzameš proč čerke dvé,
Imaš velike svetnice imé.

B. Tomšič.

Današnjemu listu je fheft najšči del vinoréje priloshen.

Šitni kup.	V Ljubljani		V Kraju	
	18. Profenza.		13. Profenza.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pphenize domazhe ..	1	20	1	24
1 » » banafhke ..	1	24	1	24
1 » Turfhize	—	58	—	—
1 » Šorfhize	1	—	1	3
1 » Rěshi	—	55	1	—
1 » Jezhmena	—	42	—	54
1 » Profsa	—	57	1	—
1 » Ajde	—	42	—	49
1 » Ovfa	—	33	—	32

Zena Prefhizhev v Kraju.

Prefhizhi teshejsi forte po 5 kr. in pol, funt.
loshejsi „ po 4 kr. in pol, funt.
Shpeh po 13 goldinarjev zent.